

lenter, og ca. 150 Konsulenter arbejder indenfor de landøkonomiske Foreninger, deraf 22 under Landboforeningernes og 15 under Husmandsforeningernes forskellige Samvirksomheder.

Der gives neppe noget Omraade, hvor Staten med større Fordel har anvendt Princippet: „Hjælp til Selvhjælp“. Den landbrugsfaglige Konsulentvirksomhed tilkommer utvivlsomt en ikke ringe Part af Æren for den i vor Historie enestaaende Udvikling, som dansk Landbrug har gennemgaaet siden Produktions-Systemskiftet i Begyndelsen af 1880erne, og ikke alene for Landbruget, men for hele Samfundet vil det derfor være af meget stor Betydning at faa denne Konsulentvirksomhed fortsat i størst mulig Udstrækning.

Ved denne Revision af Husdyrloven aabnes Adgang for Husmandsforeningerne til paa lige Fod med Landboforeningerne at deltage i Arbejdet til Fremme af Husdyravlen og Husdyrbruget, og forhaabentlig vil de mindre Landbrugere herigennem i højere Grad end hidtil faa Del i Fremskridtene. Det er jo desværre en Kendsgerning, at mange Smaabrugere har skænket Husdyravlen alt for ringe Opmærksomhed, hvorimod de har haft og fremdeles har en Styrke i den fortrinlige Pleje og Brug af Husdyrene. Det er uomtvisteligt, at jo mindre Besætningen er, desto større Betydning har det at være Medlem af en Avlsforening og Kontrolforening.

Indenfor Udvalget har der fra alle Sider været udfoldet energiske Bestræbelser for at give Lovforslaget en Form, saa det — om end med nogen Resignation overfor Enkeltheder — kunde gennemføres med alle Partiers Tilslutning. Paa de fleste Hovedpunkter er det lykkedes at opnaa Enighed, og kun overfor enkelte Paragraffer i Lovforslaget indtager et *Mindretal* (Viggo Hansen, A. C. D. Petersen og Ulrich) et Særstandpunkt.

Hele *Udvalget* stiller Ændringsforslagene Nr. 1, 7, 8, 14, 15, 16, 17, 18, 21, 22, 23, 24, 25, 27, 28, 29, 30, 31 a, 33, 34 og 37, der alle er tiltraadt af *Landbrugsministeren*, og et *Flertal* (Bording, Clausager, H. C.

Hansen, Hækkerup, Jensen [Broby], J. P. Jensen, Larsen [Bjerre], A. C. Mortensen, Svend Nielsen, Nørskov, Raunkjær og Weygaard) stiller Ændringsforslagene Nr. 2, 3, 4, 5, 9, 12, 13, 19, 26, 31 og 35, der ligeledes er tiltraadt af *Landbrugsministeren*.

Mindretallet (Viggo Hansen, A. C. D. Petersen og Ulrich) stiller Ændringsforslagene Nr. 6, 10, 11, 13 a, 20, 32 og 36.

Vedrørende Udvalgets eller Flertallets Ændringsforslag skal bemærkes, at Nummer 1—5 og 7—9 til § 1 tager navnlig Sigte paa at opnaa en mere formaalstjenlig Fordeling af Statens Tilskud, saaledes at Tilskuddet til lokale Dyrskuer forhøjes med 30 000 Kr., og der opføres 20 000 Kr. til Dækning af Udgifterne ved Bedømmelse af Afkom efter ældre Hingste og Tyre, ligesom Tilskuddet til Afkomsundersøgelser forhøjes med 10 000 Kr., medens Tilskuddet til Fællesskuer nedsættes med 10 000 Kr., til Hesteavlforeninger med 15 000 Kr. og til Kvægavlforeninger med 5 000 Kr., hvorefter Fordelingen vil være som anført i hosstaaende skematisk Oversigt. De socialdemokratiske og radikale Medlemmer af Udvalget har ønsket en betydelig stærkere Nedskæring af Tilskuddet til Hesteavlforeningerne, men for at opnaa Enighed paa mere væsentlige Punkter har man givet Afkald paa at stille Ændringsforslag i saa Henseende.

I Afsnit C. udgaar Stykke 8, der vedrører Tilskuddet til Lønning m. m. af Konsulenter i Husdyrbrug, og til Gængæld indsættes et nyt Stykke 8 om Bedømmelse af Afkom efter ældre Hingste og Tyre, hvortil som foran nævnt ydes 20 000 Kr. aarlig.

Udvalgets Flertal foreslaar at aabne Adgang til en Forhøjelse af Tilskuddet til Staldbedømmelser, der efter den gældende Lov udgør indtil 5 000 Kr., hvorimod Ændringsforslag Nr. 11 bemyndiger Landbrugsministeren til at anvende indtil 30 000 Kr. fortrinsvis til Staldbedømmelser og Fjerkræavl, men i øvrigt til Fremme af Foranstaltninger, som efter Ministerens Skøn fortjener Støtte fra Statens Side.